

Kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST

deželne vlade za Slovenijo.

Vsebina: Pravilnik za izvršitev uredbe o imovini neprijateljskih podanikov. Določanje dnevne proizvodne zmoglosti žgalnih priprav. — Razglasi osrednje vlade: Razpis uradnih mest pri invalidskem oddelku za Panat, Bačko in Baranjo. — Razglasi deželne vlade za Slovenijo: Imenovanje okrajnih šolskih nadzornikov na bivšem Kranjskem. Razpust društva „Freiwillige Feuerwehr“ v Ljutomeru. — Razglasi delegacije ministrstva financ za Slovenijo in Istro v Ljubljani: Razpis službe pregledovalca poslovnih in gospodarskih knjig pri delegaciji ministrstva financ v Ljubljani. Izpembe v osebju. — Razglasi vojaških oblastev: Tiralice. — Razglasi raznih drugih uradov in oblastev. — Razne objave.

Naredbe osrednje vlade.

324.

Na podstavi člena 60. uredbe o imovini neprijateljskih podanikov z dne 21. junija 1920. predpisujem nastopni

Pravilnik za izvršitev uredbe o imovini neprijateljskih podanikov.*

I. Prijava.

Člen 1.

Brez razlike vse imovine, pravice in interese neprijateljskih podanikov je točno prijaviti po členu 2. uredbe o imovini neprijateljskih podanikov, razen če niso bili že prej redno prijavljeni po zakonu o postopanju z imovino podanikov držav, ki so s Srbijo v neprijateljstvu.

Člen 2.

Za imovine, pravice in interese je smatrati vso premično in nepremično imovino brez razlike, kakor gotovino, zemljišča, na njih postavljene zgradbe, obligacije, menice, delnice, ustanovne deleže, pogodbe in listine vohče, žige, vzorce, patente in predmete kakršnekoli druge vrste, ki so predstavljali ali predstavljajo izvestno korist in izvesten interes neprijateljskih podanikov.

Člen 3.

K tem imovinom, pravicam in interesom ne spadajo samo oni, ki so jih neprijateljski podaniki imeli v času, označenem v členu 3. uredbe o imovini neprijateljskih podanikov, nego tudi oni, ki so iz kakršnegakoli pravnega naslova v rokah tretjih oseb na našem ozemlju, pa pripadajo tem podnikom.

Ako je imovina, pravica ali interes neprijateljskih podanikov prešla (prešel) v več rok, je potemtakem za uporabo teh predpisov merodajen dan njih odsvojitve.

Ako se je ta odsvojitve izvršila po roku v omenjenem členu 3. uredbe, se smatrajo imovine, pravice in interesi za neprijateljsko lastnino, ne glede na to, koliko lastnikov so premenili.

Člen 4.

Za neprijateljske podanike se smatrajo podaniki Avstrije, Madžarske, Nemčije, Turčije in Bolgarije.

Člen 5.

V zmislu tega pravilnika se ne smatrajo za nemške pripadnike (podanike) oni nemški pripadniki (podaniki), ki po mirovni pogodbi z Nemčijo nesporno pridobijo državljanstvo ene izmed zaveznških ali pridruženih sil — člen 297., točka b), mirovne pogodbe z Nemčijo.

V zmislu tega pravilnika se ne smatrajo za avstrijske pripadnike (podanike) oni, ki v šestih mesecih izza dne, ko je stopila v veljavo mirovna pogodba z Avstrijo, dokažejo, da so, skladno z določili mirovne pogodbe z Avstrijo, nesporno pridobili državljanstvo ene izmed zaveznških ali pridruženih sil; za take osebe se smatrajo tudi oni, ki na podstavi členov 72. in 76. te pogodbe pridobijo to državljanstvo s privolitvijo pristojnih ob-

* Razglašen v „Službenih Novinah kraljevstva Srba, Hrvatov i Slovenaca“ št. 166, izdanih dne 31. julija 1920.

lastev ali ki na podstavi členov 74. in 77. pogodbe z Avstrijo pridobijo to državljanstvo po starejši domovinski pravici (pertinenca) — člen 249., točka b) mirovne pogodbe z Avstrijo.

V zmislu tega pravilnika se ne smatrajo za bolgarske pripadnike (podanike) bolgarski pripadniki, ki z uporabo mirovne pogodbe z Bolgarijo polnopravno pridobijo državljanstvo ene izmed zaveznških ali pridruženih sil — člen 177., točka b), mirovne pogodbe z Bolgarijo.

V zmislu tega pravilnika se ne smatrajo za ogrske pripadnike (podanike) oni, ki dokažejo v šestih mesecih, ko je stopila v veljavo mirovna pogodba z Ogrsko, da so, skladno z določili mirovne pogodbe z Ogrsko, nesporno pridobili državljanstvo ene izmed zaveznških ali pridruženih sil; med te osebe se štejejo tudi oni, ki na podstavi člena 62. mirovne pogodbe z Ogrsko pridobijo to pravico s privolitvijo pristojnih oblastev ali po starejši domovinski pravici (pertinenca) — člen 232., točka b), mirovne pogodbe z Ogrsko.

V zmislu tega pravilnika se ne smatrajo za turške pripadnike (podanike) oni, za katere pri- nese mirovna pogodba s Turčijo določila, ki se skladajo z zgoraj navedenimi določili v drugih mirovnih pogodbah z neprijateljskimi državami.

Člen 6.

Za podanike neprijateljskih držav se ne smatrajo podaniki novo nastalih držav: Češkoslovaške in Poljske, istotako ne oni, ki po mirovnih pogodbah postanejo polnopravni podaniki kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev, Francoske, Anglije, Italije, Romunije in Grške.

Člen 7.

V tridesetih dneh po objavi tega pravilnika v „Službenih Novinah kraljevstva Srba, Hrvatov i Slovenaca“ morajo policijska oblastva poslati seznam podanikov neprijateljskih držav iz svojega področja ter v njem označiti, čigavi podaniki so, ali in kje imajo svoje imovine, ako in v kolikor tega že niso storila prej.

Člen 8.

Ker je stopila uredba o imovini neprijateljskih podanikov, razglašena v „Službenih Novinah kraljevstva Srba, Hrvatov i Slovenaca“ z dne 10. julija t. l.,* v veljavo čez deset dni po razglasitvi, se morajo čez trideset dni izza dne 20. julija t. l. (člen 62. uredbe) prijaviti, da se vpišejo v seznam, vse osebe na ozemlju našega kraljestva, pri katerih je v oskrbi ali iz kakršnegakoli drugega razloga (zastave, jamstva itd.) kakršnakoli imovina, ki pripada podnikom neprijateljskih držav, kakor: gotovina, vrednostni papirji, dragocenosti in pogodbe.

To velja zlasti za banke, zavarovalnice in vse vrste denarnih zavodov, ki morajo prijaviti vse vloge, depote, zastave, tekoče račune in sploh vse prejemke podanikov neprijateljskih držav.

Člen 9.

V istem roku tridesetih dni, ko je stopila v veljavo uredba o imovini neprijateljskih podanikov, morajo vsi podaniki našega kraljestva prijaviti, ako tega doslej niso še storili, ministrstvu za pravosodje dolgov in plačila, ki jih imajo proti podnikom neprijateljskih držav, bodisi da so ti dolgovi in ta plačila trgovskega ali netrговskega značaja, bodisi da so podprti z menicami, trgovskimi knjigami ali kakorkoli drugače.

* Uradni list pod št. 284.

Člen 10.

Ker je prijava v splošnem interesu, zadeva ta dolžnost osebno tudi vse člane upravnega in nadzornega odbora delniških družb, potem direktorje, šefe, upravnike, oskrbnike, nadzornike in vse druge osebe, ki imajo v posesti te imovine, pravice in interese podanikov neprijateljskih držav ali ki so s temi podniki v kakršnemkoli pravnem razmerju. Vse te osebe morajo to prijavo predložiti same od sebe.

Prijavna obveznost se razteza tudi na vse interese podanikov neprijateljskih držav v trgovskih podjetjih in v kakršnihkoli eksploatacijah, nadalje na vse sporazume, trgovske družbe, pogodbe ekonomskega značaja in na druge pravne posle, sklenjene med našimi podniki in podniki neprijateljskih držav.

Člen 11.

Ako bi nastal sum, da kdo sploh ni prijavil imovine podanika neprijateljskih držav, ali da jo je prijavil netočno in nepopolnoma, ima minister za pravosodje pravico, da po eni ali več osebah da pregledati knjige, blagajne, zgradbe in vse druge kraje, kjer se sumi, da je imovina spravljena, in da veli popisati vse, kar se najde nepopisanega.

Člen 12.

Kdor ne prijavi vseh imovin, pravic in interesov podanikov neprijateljskih držav; kdor ne pokaže knjig, bilanc in inventarjev, iz katerih bi se to moglo razvideti, pa se pozneje dožene, da jih je imel ter jih je namenoma pospravil ali uničil, pa se pri njem pozneje najde taka imovina; ali kdor sploh kakorkoli pomaga, da se imovine, pravice in interesi neprijateljskih podanikov ne popišejo v celoti ali deloma, se obtoži za krivdo iz člena 11. ali 12. uredbe o imovini neprijateljskih podanikov.

Člen 13.

Vsakdo, ki ni zavezan vložiti prijave, ako naznani po preteku rokov iz tega pravilnika, da ima kdo v posesti imovine, pravice in interese neprijateljskih podanikov, pa se ta imovina popiše in likvidira, ima pravico od 1 do 20 % nagrade po vsoti denarja, ki se od te imovine vložijo v fond likvidirane neprijateljske imovine; to nagrado določa minister za pravosodje z ozirom na količino in vrednost naznanjene imovine.

Člen 14.

Prijava se lahko izroči ali neposredno ministrstvu za pravosodje, odseku za upravo imovine neprijateljskih podanikov, ali pa najbližjemu policijskemu oblastvu, ki jo mora v treh dneh po prejemu poslati ministrstvu.

Člen 15.

Prijava se sprejme v obliki zapisnika; tega podpišeta prijavitelj in uradnik, ki jo je sprejel. Za vsakega podanika neprijateljskih držav se mora prijava posebej prigrasiti in vpisati v ovrtilni zapisnik ministrstva za pravosodje.

V prijavi naj se čitljivo označi ime, naslov in državljanstvo prijavitelja in neprijateljskega podanika, čigar imovina se prijavlja.

Vso to imovino je treba jasno razložiti, da se lahko izvrši točen popis o njej.

Ako gre za imovine in terjatve, je treba v prijavi navesti: pravni naslov, iz katerega se prijavitelj zglasa, dan pogodbe, ki je ustvarila ta pravni naslov, bistvo pravice neprijateljskega podanika in podrobno označbo te pravice.

Ako gre za dogovor ali sporazum ekonomskega značaja, mora prijavitnik navesti njegov predmet, istotako pa vse pogodbe in pogoje, ob katerih je bil sklenjen.

Ako želi dolžnik-prijavitnik, da bi bil sam oskrbnik prijavljenih imovin po členu 17. uredbe o imovini neprijateljskih podanikov, mora to v prijavi izreči in navesti razloge, iz katerih to zahteva; če pa je lastnik in dolžnik na podstavi pogodbe, sklenjene pred roki, ki so določeni v členu 3. omenjene uredbe, mora predložiti dokaze o tem.

Prijavi je treba priložiti overjene prepise vseh potrebnih listin o pogodbah, ki so bile sklenjene s podaniki neprijateljskih držav in ki predstavljajo kakršnokoli njih pravico ali interes.

Člen 16.

Vse te prijave se vpisujejo v poseben seznam po vrsti, kakor prihajajo; napraviti pa je tudi posebne sezname po pokrajinah našega kraljestva in po podaništvu neprijateljskih podanikov.

Dolgovi, ki jih imajo naši podaniki proti podnikom neprijateljskih držav, se vpisujejo v poseben seznam po vrsti prijav.

Člen 17.

Te prijave se smatrajo za zaupne spise ter se zasebnikom ne dajo v vpogled; čitanje in vsako njih neopravičeno objavljanje in razširjanje se kaznuje, kakor določa člen 9. uredbe o imovini neprijateljskih podanikov.

Člen 18.

Nihče ne sme podnikom neprijateljskih držav neposredno izplačevati dolgov, ki jih mora prijaviti po členu 10. tega pravilnika, ker se za tako krivdo kaznuje po členu 21. zakona o postopanju z imovino neprijateljskih podanikov.

Člen 19.

Kako naj se izplačujejo dolгови, ki jih imajo naši državljani proti podnikom neprijateljskih držav, v zvezi s členoma 19. in 21. zakona o postopanju z imovino podanikov neprijateljskih držav, to se uravna s posebno uredbo v zmislu mirovnih pogodb.

Člen 20.

Minister za pravosodje določi enega ali več svojih uradnikov, ki uradoma, brez pristojbine, izvršujejo preiskave ter pripravljajo obtožbe za vse krivde, navedene v postopanju z imovino neprijateljskih podanikov. Določeni preiskovalec se sme obrniti na mestna in sreska sodišča, kjer taka poslujejo, ali pa na policijsko oblastvo, da zbero vse, česar je treba, da zaslišijo osebe, ki jih zahteva.

Člen 21.

Nihče ne sme biti obsojen, preden se ne pozove in ne zasliši ter se njegova obramba ne preišče, kolikor je treba.

Člen 22.

Kdor se obsodi na kaznen, se obsodi tudi na plačilo takse po zakonu o taksah.

Člen 23.

Rešitve, s katerimi so izrečene kazni, se pošiljajo pristojnim izvrševalnim oblastvom, da jih čim prej izvrše po dotičnih predpisih.

II. Popis.

Člen 24.

Ko ministrstvo za pravosodje prejme prijave, odredi popis samo onih prijavljenih imovin, pravice in interesov, kar jih je zavezanih likvidaciji.

Istotako odreja popis onih imovin, pravic in interesov, ki so tudi zavezani likvidaciji, dasi niso prijavljeni, za katere pa je zvedel drugače.

Člen 25.

Popis izvršuje komisar ali oni, ki ga za to določi minister za pravosodje.

Komisar ali oni, ki mu je poverjeno, da popiše imovino, se mora najprej vsestransko pri občinskem, policijskem in drugih oblastvih kakor tudi pri privatnih osebah poučiti o imovini dotičnega neprijateljskega podanika, da jo popiše v celoti.

Potem takoj zatvori in dene pod pečat vse, kar more, ter prične popisovati najprej ono, kar se po svojem bistvu mora uporabljati in trošiti, kakor: hrano, živali in drugo.

Člen 26.

Pri delniških družbah imenuje minister za pravosodje namesto komisarja upravo iz najmanj treh članov po obsegu in važnosti družbe.

Člen 27.

V izjemnih primerih po členu 17. uredbe sme minister tudi prijavitnika določiti za oskrbnika prijavljene imovine ob njegovi kazenski in civilni odgovornosti; tak oskrbnik nima pravice do nobene nagrade.

Člen 28.

Vse imovine, pravice in interese kakršnekoli vrste, ki se dobe v posesti neprijateljskih podanikov na našem ozemlju ali v njih pravni razpolagi in ki se morajo prijaviti, je smatrati za njih svojino; za tako jih je jemati v popis in oceniti.

Ako kdo tretji uveljavlja kakršnokoli pravico do njih, mora postopati po členu 55. tega pravilnika.

Člen 29.

Vse imovine, pravice in interese je točno popisati in po njih bistvu vpisati v seznamku z jasnimi znaki: po meri, mejah, številu, kakovosti, količini, teži, površini, ploščini in drugih lastnostih tako, da ne more biti nobene dvojbe o njih istovetnosti.

Člen 30.

Kadar se popisujejo premičnine, je treba vsako vrsto stvari popisati v seznamku posebe, tako:

- 1.) pohištvo;
- 2.) razno izgotovljeno blago, sirovine, polizdelke, živino, perutnino itd.;
- 3.) hrano, ljudsko in živalsko, požeto, obrano, pokošeno, ovršeno ali ne, potem sadje, obrano ali ne;
- 4.) vrednostne papirje po številkah, serijah in nominalni vrednosti;
- 5.) zastave v lombardskih poslih, blagu itd.;
- 6.) varščine;
- 7.) depozite v hranitvi in v kreditih;
- 8.) dolžnike po tekočih, odprtih in začasnih računih kakor tudi dolžnike po lombardskih poslih;
- 9.) hranilne vloge;
- 10.) upnike po žiru, tekočih, odprtih in začasnih računih;
- 11.) plačila z označbo tistih, ki jih pošiljajo;
- 12.) menice, obligacije in vse druge vrednostne listine;
- 13.) gotovino (točno je vpisati veljavne in neveljavne nakupe, domači in tuji denar in druge vrednosti);
- 14.) dragocenosti, zastavljene in nezastavljene;
- 15.) vso drugo imovino, ne glede na to, ali je označena v bilancah in inventarjih.

Člen 31.

Komisar ali oni, ki vrši popis, se mora najprej vsestransko poučiti pri organih, označenih v členu 25. tega pravilnika, o tem, kakšni so bili posli obrtu, banki, tvornici ali podjetju; nato mora takoj zahtevati knjige, pregledati bilanco ter jih odvzeti. Istotako mora odrediti zastopniku imovine, ki jo je treba popisati, naj mu sestavi bilanco z dnem izvršenega popisa; vanjo se vpiše kosmati znesek aktiv.

Istotako pregleda knjige ali sam ali pa po strokovnjakih ter točno izpiše ugotovljeno stanje.

Člen 32.

Pri popisu zahtevaj komisar inventar imovine, obrta, banke, tovarne in podjetja od njih zastopnika; prepričaj naj se, ali so vse stvari po inventarju zapisane v seznam ali niso.

Ako niso vpisane, jih mora zahtevati v seznamku popisa, označiti, kaj se je zgodilo z njimi, ter vse to protokolirati, kolikor je mogoče.

Izvirni inventar in bilance je priložiti poročilu s popisom vred.

Člen 33.

Pri popisu safov (najemnih predalov) v bankah je treba pregledati najprej knjige ter iz njih razvideti in izpisati, kako so vpisani: ali po imenu ali v šifrah; potem se ključi, ki so služili banki, kakor tudi rezervni ključi, ki se niso uporabljali, popišejo, odvzamejo in denejo pod pečat.

Člen 34.

Kadar se popisujejo tvornice, podjetja in obrti, je popisati vse stroje, motorje, kotle, apa-

rate, orodje, delavnice in vse druge objekte celokupne instalacije, ki so jim služili in jim še služijo pri obratu.

Člen 35.

Od pristojnih sodišč in oblastev je treba takoj zahtevati sezname žigov, vzorcev in patentov neprijateljskih podanikov, kakor so registrirani, s celotnim opisom in z načrti vred.

Člen 36.

Kadar se popisujejo nepremičnine, naj popisovalec zahteva vse tapije in izpiske iz baštinskih (zemljiških) knjig ter naj preišče, ali se ujemajo z dejanskim stanjem; ugotovljeno stanje se vpiše v seznamek popisov. Ako jih ni, se zemljišča popišejo po merah in mejah ter se njih velikost izrazi v hektarih z označbo, ali je to gozd ali sadovnjak in kakšen je, ali služi obdelovanju in kakšne mu. Zgradbe se popišejo po številu, velikosti, kvadraturi, ali so dvonadstropne, enonadstropne, koliki in kakšni so njih prostori in čemu služijo (skladišča, tvornice, delavnice, pisarne, stanovanja, šupe itd.).

Člen 37.

Popisovalec naj pozove lastnike in sploh vse osebe, ki so jim poverjene imovine, pravice in interesi podanikov neprijateljskih držav, naj označijo vsa aktiva in imenujejo vse dolžnike.

Zlasti jih mora pisмено zaslišati ali in kakšno imovino imajo v oskrbi ali iz kakšnega drugega pravnega naslova pri drugih osebah ali napravah. Po tem zaslišanju je treba takoj ukreniti, da se tudi ta imovina popiše in odvzame.

Člen 38.

Komisar ali oni, ki mu je poverjena izvršitev popisa, mora izvršiti popis v pričo lastnika ali direktorja, šefa, upravnika, oskrbnika, nadzornika ali onega, ki mu je poverjena imovina podanika neprijateljskih držav, kakor tudi v pričo dveh državljanov, naših podanikov.

Popis se izvrši v treh enakoglasnih izvodih z originalnimi podpisi. En izvod vzame oni, ki je izvršil popis; drugi ostane zastopniku popisane imovine, tretji pa se pošlje odseku za upravo neprijateljske imovine.

Če nihče ne zastopa imovine podanika neprijateljskih držav, ali če zastopnik ne pride na poziv, se popis vendarle izvrši in vse to se ugotovi v zapisniku.

Člen 39.

Vso odvzeto premičnino, zlasti gotovino, vrednostne papirje, dragocenosti, ključe safov (najemnih predalov) in stvari posebne vrednosti, ako se ne morejo popolnoma varno hraniti v zavodu, obrtu, banki, tvornici ali podjetju, kjer so popisane, komisar ali oni, ki je popis izvršil in stvari odvezel, zamota in zapečati ter jih začasno shrani na varnem kraju: v blagajni ali v varnih zatvorih pri krajevnih državnih oblastvih ali bankah, pri čemer vedno jemlje reverz za te stvari; potem jih pošlje upravi fondov v hranitev ali tja, kamor odloči minister za pravosodje.

Člen 40.

Ono premičnino, ki je popisovalec ne more hraniti ali upravljati, kakor hrano, živali in drugo, izroči v oskrbovanje ob zakoniti odgovornosti varihom, poštenim državljanom, našim podanikom.

Varihi morajo izdati reverza o prejeti premičnini ter so odgovorni za vsako brezvestnost in škodo.

Člen 41.

Če so stvari lahko pokvarne ali če se mora za njih vzdrževanje izdajati mnogo več, nego so vredne ali koristijo, popisovalec po najhitrejši poti predlaga ministru, naj se prodajo, ter poda primerna navodila o tem, kje in kako naj se izvrši prodaja.

Člen 42.

Nepremičnine, zlasti večje komplekse obdelnega zemljišča ali zemljišča, sposobnega za obdelovanje, naj komisar ali oni, ki so mu poverjene, ob zakoniti odgovornosti izroči uglednemu ekonomu ali poštenemu državljanu, našemu podaniku, v upravljanje in nabiranje dohodkov ob gotovih pogojih, ki jih predpiše minister.

Istotako je postopati s hišami, mlini in drugimi zgradbami.

Člen 43.

Za varihe, najemnike in druge osebe, ki se jim poverja imovina, vzeta v popis, velja obveznost in odgovornost izza dne, ko so prejeli imovino.

Člen 44.

Ako hoče podjetje nadaljevati obrat v kakršni koli obliki, ali s prejšnjo upravo ali z izpremembo, mora komisar ali oni, ki vrši popis, podati obrazložen predlog ministru za pravosodje, ki odloči, kako je postopati.

III. Ocenitev.

Člen 45.

Vsa popisana imovina se mora po členu 20. tega pravilnika obenem oceniti; v seznamek popisov se zapiše vrednost.

Ceniti se mora po cenah pred vojno, vpoštevaje vplačane glavnice, vrednost po inventarju in amortizaciji.

Člen 46.

Ako minister za pravosodje ne potrdi ocenitve, se odredi nova z drugimi cenilec.

Člen 47.

Za cenilce se jemljejo strokovnjaki za vse objekte, ki se popisujejo. Če takih cenilcev ni, izvrše ocenitev državljani, ki prisostvujejo popisu. Kjer so potrebni cenilci, naj bodo le-ti tudi priče; posebnih oseb ni jemati za priče.

Člen 48.

Cenilci imajo pravico do nagrade po strokovnosti in času dela.

To nagrado predlaga komisar ali oni, ki izvršuje popis in ocenitev, ter jo izplačuje po odobritvi ministra za pravosodje v breme popisane imovine ali splošnega fonda imovine neprijateljskih podanikov.

Člen 49.

Komisar ali oni, ki vrši popis in ocenitev, ne sme brez pismenega ministrovega dovolila iz popisane imovine ničesar ne izdajati, ne izplačevati (vloge na vlozne knjižice ali tekoče račune, plače, varščina, terjatve iz tekočih računov, izdajanje zastav, vrednostni papirji, premija zavarovancev itd.), razen stroškov za prenos imovine v depot uprave fondov ali na druge varne kraje, ki jih določi minister.

Člen 50.

Če se med popisom in ocenitvijo pojavijo vprašanja, ki vplivajo tako, da se popisana imovina poveča, zlasti pa, da se zmanjša, in v tem pravilniku ni določeno, kako naj se postopa, mora oni, ki sta mu poverjena popis in ocenitev, takoj na to opozoriti ministra ter mu podati obrazložen predlog za njih rešitev; minister pa potem določi, kako naj se postopa nadalje.

Člen 51.

Ako opazijo komisarji, varilci, člani uprave, oskrbniki in vsi drugi uslužbeni, ki so zaposleni pri imovini neprijateljskih podanikov, da je izvestna prijava neresnična in da se z njo prikriva resnica na škodo fondu likvidirane neprijateljske imovine ali da se ovira ali zavlačuje izvršitev uredbe o imovini neprijateljskih podanikov, morajo to takoj naznaniti ministrstvu za pravosodje, da le-to uvede preiskavo ter vloži tožbo v zmislu členov 11. ali 12. te uredbe; sicer so odgovorni sami.

IV. Državni sekvester.

Člen 52.

Do vseh imovin, pravic in interesov, ki se smejo likvidirati po prejšnjem zakonu o postopanju z imovino podanikov neprijateljskih držav z dne 17. avgusta 1915. in po uredbi o imovini neprijateljskih podanikov z dne 21. junija 1920. pod državnim sekvestrom, bodisi da je ta že izveden ali da se mora še izvesti, ima država prvenstveno pravico razpolaganja, ne glede na zasebne terjatve in zasebna bremena, ako je kaj takih na njih.

Člen 53.

Od popisa in likvidacije v zmislu uredbe o imovini neprijateljskih podanikov in sklenjenih mirovnih pogodb ni izvzeta ona imovina, ki jo navaja prvi oddelek člena 3. zakona o postopanju z imovino neprijateljskih podanikov z dne 17. avgusta 1915.

Člen 54.

Člen 4. uredbe o imovini neprijateljskih podanikov razglasa za nične vse pravne posle, označene v tem členu; člen 18. iste uredbe pa določa, da je smatrati za lastnino neprijateljskih podanikov vso tam označeno imovino.

Na podstavi teh določil se ne priznavajo zahteve kakršnekoli oblike, kakor: prenos, zadolžitev, družbena trgovina, hranilne vloge, zaslužek, provizija, honorar, odplačilo, zastava, dota in temu podobne, ki so bila priglašene šele po rokih v členu 3. uredbe.

Člen 55.

Samo naši državljani ali podaniki zaveznških ali nevtralnih dežel smejo zahtevati odpravo državnega sekvestra z neprijateljske imovine v primerih, določenih v členu 19. uredbe, ako predlože potrebne dokaze. Ti dokazi se morajo pismeno predložiti v izvirniku ali v prepisu, overjenem po pristojnem oblastvu, da ne more biti dvojbe o njih; sicer jih ni treba vpoštevati.

Člen 56.

Minister za pravosodje določi enega ali več svojih višjih uradnikov, dovršenih pravnikov, za posebne zastopnike državnih interesov pri postopanju z imovino neprijateljskih podanikov; njim se poleg drugega zlasti dajo v izjavo zahteve glede odprave državnega sekvestra.

Člen 57.

Določeni zastopniki izdajajo obrazložena mnenja pismeno.

Praviloma se eden in isti zastopnik vedno vpraša za mnenje o enem predmetu. Po potrebi pa sme minister za pravosodje odločiti drugače ter zahtevati mnenje tudi od drugega, četudi ta ni prej oddajal izjav o tem predmetu.

Člen 58.

Komisarji, uprave in skrbniki morajo ohranjati in vzdrževati sekvestrirane imovine, pravice in interese ter jih, če mogoče, tudi povečevati. Zato ukrepajo in izvršujejo, kar je treba, sestavljajo pregled vseh aktiv in pasiv, skrbje kot dobri gospodarji za vse posle ter vsak mesec ministrstvu za pravosodje pošiljajo poročila s primernimi predlogi.

Če prejmejo denar, ga morajo v treh dneh poslati upravi fondov ali pa z njim postopati po členu 39. tega pravilnika. Če ne, so kazensko in materialno odgovorni za škodo, ki bi jo napravili.

Člen 59.

Kdor izvršuje kontrolo po členu 23. uredbe o imovini neprijateljskih podanikov, mora imeti pismeno pooblastilo, ki ga mora na zahtevo uslužbenecv vselej pokazati.

V. Likvidacija.

Člen 60.

Likvidacijo sekvestriranih imovin, pravic in interesov neprijateljskih podanikov vedno odreja minister za pravosodje.

Člen 61.

Likvidacija pravic, imovin in interesov neprijateljskih podanikov se izvršuje na podstavi zakona o postopanju z neprijateljsko imovino, uredbe in tega pravilnika. Lastniki imovin, pravic in interesov, zavezanih likvidaciji, ne morejo razpolagati z njimi brez privolitve države Srbov, Hrvatov in Slovencev, niti jih obremenjati — členi 297. mirovne pogodbe z Nemčijo, 249. z Avstrijo, 177. z Bolgarijo, 232. z Ogrsko.

Člen 62.

Imovine, pravice in interesi avstrijskih in ogrskih pripadnikov (podanikov) ali družb pod njih nadzorstvom, ki so na ozemlju nekdanje avstro-ogrske monarhije, se po členu 267. mirovne pogodbe z Avstrijo in členu 250. mirovne pogodbe z Ogrsko ne smejo niti sekvestrirati niti likvidirati.

K imovinom, pravicam in interesom, ki se po zgoraj navedenih pogodbah ne smejo niti sekvestrirati niti likvidirati, ne spadajo one imovine, na katere se uporabljata člen 208. devetega dela (finančne klavzule) pogodbe z Avstrijo in člen

191. devetega dela (finančne klavzule) pogodbe z Ogrsko.*

Člen 63.

Minister odloči, kdo in ob kakšnih pogojih naj izvrši likvidacijo imovine, ko po potrebi zaslisi posvetovalni odbor, ako vrednost sekvestrirane imovine ne preseza aktiv v kosmatem znesku 50.000 dinarjev. Ako pa preseza to vsoto, je treba vselej zaslisi posvetovalni odbor, ki poleg drugih pogojev predpiše tudi posebne pogoje, ob katerih naj se likvidacija izvrši, ako so ti posebni pogoji potrebni.

Ena in ista oseba se lahko določi, da izvrši likvidacijo imovine več neprijateljskih lastnikov.

Za podjetja večjih razmerij, kakor trgovskih, industrijskih, rudarskih in gozdarskih podjetij ali delniških družb in zadrug, katerih poslovanje je po svojem bistvu in po razsežnem obsegu večjega pomena za narodno gospodarstvo in za splošno obnovo dežel, sme odrediti minister za pravosodje, ko je zaslisi posvetovalni odbor, naj nadaljujejo poslovanje ob posebnih pogojih, ter zanje predpiše poseben način likvidacije.

Člen 64.

Ker ima država prvenstveno pravico, da sme kupovati imovine, pravice in interese, postavljene pod državni sekvester, mora odsek za upravo neprijateljske imovine obvestiti upravo državnih imovin pri ministrstvu za finance o vseh sekvestriranih nepremičninah in premičninah večje vrednosti, da ta uprava lahko nadalje postopa po svoji pristojnosti.

Člen 65.

Ako uprava državnih imovin v 15 dneh, ko je prejela poročilo o sekvestrirani imovini, ne odgovori ničesar, se lahko nadaljuje poslovanje ter se imovina dá na javno prodajo po predpisih, razloženih v uredbi o neprijateljski imovini.

Člen 66.

Okrožja, srezji in občine, istotako druge javne naprave se morajo, ako žele kupiti izvestno sekvestrirano neprijateljsko imovino, obrniti na upravo državnih imovin pri ministrstvu za finance v roku meseca dni po razglasitvi tega pravilnika; po teh zahtevah se potrebno delo nadaljuje.

Člen 67.

Po izvršeni likvidaciji se morajo trgovske knjige likvidiranega podjetja ali likvidirane družbe, korespondenca in vse drugo izročiti odseku za upravo imovine neprijateljskih podanikov ter združiti in hraniti obenem z vsemi drugimi uradnimi spisi o dotičnem predmetu, in sicer pod imenom lastnika likvidirane imovine.

Člen 68.

Po izvršeni likvidaciji predlože odgovorni računodajniki in naredbodajalci svoje definitivne račune ter dobe odveznic, ko se jim računi odobri; dotlej pa so odgovorni po členu 118. zakona o državnem računovodstvu.

VI. Prodaja.

Člen 69.

Kako naj se izvrši prodaja, kje in kdo naj jo izvrši, kakor tudi koliko varščino je treba položiti, o tem odloči minister za pravosodje, ko se je prej o vsem tem nabavil obrazložen predlog onega, ki upravlja imovino, in se je zaslisi tudi posvetovalni odbor, kolikor je vse to potrebno.

Člen 70.

Pri delniških družbah sme likvidacijo izvršiti tudi postavljena uprava.

Člen 71.

V razglasu je imovino opisati kolikor mogoče natančno in popolnoma ter navesti vse, kar določa člen 34. uredbe.

Člen 72.

Objava naj se praviloma razglasi samo enkrat, po potrebi pa tudi večkrat.

* Prvi odstavek teh členov se glasi: „Države, na katere je preneseno ozemlje nekdanje avstro-ogrske monarhije ali ki so nastale po razpadu te monarhije, sprejemajo vse imovine in lastnine, ki pripadajo nekdanji ali sedanji avstrijski vladi ter so na njih ozemlju.“

Člen 73.

Naznanilo v občini, kjer se prodaja, in v občini, kjer je imovina, se vrši z bobnom, s pismenimi plakati, po krajevnih listih, na zborih ali na drugačen najprimernejši način, ki je v kraju navaden, da zve čim več ljudi zanjo in pride na licitacijo.

Člen 74.

Vse licitacije so javne in dostopne vsem onim osebam, ki smejo po uredbi o imovini neprijateljskih podanikov kupovati sekvestrirano imovino.

Člen 75.

Uradnik, določen za prodajo pri ofertalnih licitacijah, postavlja na vsako prejeto ponudbo dan in čas prijave in zaporedno številko ter vse to tudi zapisuje v licitacijski zapisnik.

Člen 76.

Ves čas, dokler traja ustna ali ofertalna licitacija, se mora voditi licitacijski zapisnik, v katerem je treba označiti, kaj se prodaja, po čigavem nalogu, začetno prodajno ceno, vsak prejeti ofert, oziroma količino ustno ponudene cene, rodbinsko in krstno ime in bivališče vsakega oferenta ali licitanta.

V licitacijskem zapisniku se mora vselej označiti, kdaj se je prodaja pričela in kdaj se je končala, kdaj se je pričelo sprejemanje ofertov in kdaj se je zaključilo, kdaj in ob katerem času je ta ali oni licitant položil varščino in koliko, kdaj je odstopil od licitacije ter vzel varščino nazaj.

Oni, katerih odstop ni vpisan, se smatrajo, da so ostali do konca licitacije in da so šele po njenem koncu dvignili svoje varščine.

Člen 77.

Varščina se mora položiti pred licitacijskim dnem ali na licitacijski dan pri najbližji finančni upravi; licitant mora prodajalcu predložiti izvirno pobotnico o položeni varščini.

Člen 78.

Pri ustni licitaciji se mora na glas objaviti vsaka ponudba nove cene, na zahtevo pa tudi ime ponudnikovo; istotako na glas se mora na koncu licitacije objaviti poslednja najvišja cena in ime onega, ki jo je ponudil.

Prodajalec ne sme končati licitacije pri prvi višji ponudeni ceni, dokler se popolnoma ne prepriča, da nihče drugi ne ponuja višje cene.

Člen 79.

Prodajalec mora zahtevati, naj vsak licitant ali oferent v licitacijskem zapisniku podpiše za beležko o svoji navzočnosti in drugih konstatacijah, zlasti pa na koncu prodaje: komu in za kakšno ceno je prodaja ostala, ako hoče; drugače vse to konstatira prodajalec sam.

Odstop od licitacije in sprejem varščine mora licitant vselej podpisati.

Eventualne opombe licitantov o vrednosti prodaje se morajo na njih zahtevo tako med licitacijo kakor tudi po njenem koncu vpisati v licitacijski zapisnik, ki ga podpišejo tudi licitanti.

Člen 80.

Kdaj poteče rok za vročitev ofertov pri ofertalnih licitacijah, se mora ugotoviti v zapisniku z opombo, kdaj se je to storilo in koliko ofertov je bilo vsega skupaj, razen onih, ki so bili že prej umaknjeni.

Vpričo vseh oferentov ali njih zastopnikov se oferti po vrsti, kakor so bili sprejeti, odpro in iz njih se izpiše ponudena cena in ime ponudnikov, ko se je vsak ofert na glas prečital.

Ko se to konča, se ugotovi, kateri oferent je ponudil najvišjo ceno.

Člen 81.

Ako je v ofertih več konkurentov predložilo sicer ne popolnoma enake, toda povsem približne ponudbe, pa zahteva eden ali več med njimi ustno licitacijo, sme minister za pravosodje določiti, naj se ta licitacija izvrši najpozneje čez pet dni po prvi licitaciji. Ustna licitacija se mora pričeti z najvišjo dano ceno pa navzgor. Te ustne licitacije se smejo udeležiti samo oferenti, ne pa druge osebe.

Člen 82.

Posvetovalni odbor predpiše, kadarkoli se mu zdi potrebno, tudi posebne pogoje za licitacijo,

razen onih, razloženih v uredbi in tukaj v pravilniku, ki naj bodo na vidnem in dostopnem kraju razglašeni v lokalni, kjer se licitacija vrši.

Posebni pogoji se, ako je treba, sprejmejo v prodajni razglas.

Člen 83.

Licitanti in vsi drugi, ki bi se dogovorili in prizadevali, da se na prodaji izkupi čim manjša cena za sekvester imovine, se kaznujejo po členu 12. uredbi o imovini neprijateljskih podanikov. Če pa so to storili izvršitelji prodaje ali drugi uslužbenci, so poleg kazni po členu 12. uredbi odgovorni tudi kazensko, ako je njih dejanje med onimi, ki jih navaja kazenski zakonik.

Člen 84.

Pri odpiranju ofertov in ustni licitaciji sme izvršitelj prodaje odpraviti vse osebe, ki niso oferenti in licitanti ter ovirajo pravilno dražbeno postopanje; toda to naj označi v zapisniku z razlogi, ki so ga vodili.

Člen 85.

Koliko premičnin naj se proda obenem, se določi za vsak objekt prodaje; ako pa bi ta ali oni licitant zahteval, da se prodajaj manj nego določena količina in da bodi več licitantov, naj prodajalec ugoditi licitantom, samo če se more tako več izkupiti za imovino, ki se prodaja.

Člen 86.

Zoper prodajo ni pritožbe, toda minister za pravosodje ni primoran odobriti prodaje, če razvidi, da je bila nepravilno izvršena, tako da se je zaradi teh nepravilnosti za prodano imovino izkupilo manj, nego je prodana imovina vredna in nego bi se bilo zanjo izkupilo, ko bi se bila prodaja izvršila povsem po uredbi in pravilniku, izza dne, ko jo je minister za pravosodje odobril.

Člen 87.

Prodaja velja za kupea takoj, za fond likvidirane neprijateljske imovine pa izza dne, ko jo minister za pravosodje odobri.

Ko minister za pravosodje prodajo odobri, se mora kupec obvestiti po najkrajši poti, da izlicitirano ceno položi takoj ali v določenem roku.

Člen 88.

Ako kupec prodane imovine, katere prodajo je minister za pravosodje odobril, izlicitirane cene ne položi takoj ali v določenem roku, ko se pozove, zapade vsa njegova položena varščina na korist fonda likvidirane neprijateljske imovine in odredi se druga prodaja, pri kateri pa on ne sme dražiti.

Člen 89.

Ko minister za pravosodje odobri prodajo in kupec položi ceno, se kupcu takoj na njegovo zahtevo izda pisanje, v katerem morajo biti prodane stvari in cene zanje točno označene.

Pri prodaji nepremičnin se mora takoj pisati pristojnemu sodišču ali oblastvu, naj kupcu neutegoma izda tapijo ali v dotičnih knjigah izvrši prenos na kupea, ko plača predpisano pristojbino, toda brez vseh bremen, tudi ako jih je poprej kaj bilo na posestvu.

Člen 90.

Ako se na licitaciji o izvestnem licitantu pojavi sum, da ni sposoben za licitanta iz vzrokov, razloženih v členu 40. uredbi o imovini neprijateljskih podanikov, in zlasti, da ni naš državljan, mora izvršitelj prodaje zahtevati od takega licitanta pojasnilo ter v licitacijskem zapisniku preiskati njega odgovor in dokaze. Če tak licitant vztraja pri svoji trditvi, da ima pravico biti navzočen pri licitaciji, in če podpiše izjavo, da sprejme posledice, predpisane s tem pravilnikom, ako se dožene nasprotno dejstvo, se mu dovoli, da se nadalje udeležuje licitacije, toda varščina se mu ne vrne, tudi ako prodaja ne ostane njemu, dokler minister za pravosodje ne reši vprašanja o njegovi sposobnosti za licitanta.

Ako se dožene, da ta oseba po členu 40. uredbi ni bila upravičena nastopati kot licitant, oziroma oferent, zapade njena varščina na korist fonda likvidirane neprijateljske imovine; o tem odloča minister za pravosodje, zoper čigar odločbo ni pritožbe. Drugače pa se postopa z njeno varščino kakor z varščino drugih licitantov in oferentov.

Razen tega sme minister za pravosodje takega dražitelja, ki ni imel pravice licitirati, obtožiti zaradi krivde iz člena 12. uredbi, ako je razvidno, da se je s tem postopanjem okoristil ali da je oškodoval omenjeni fond likvidirane neprijateljske imovine.

Člen 91.

Kadar se prodajajo velika podjetja znatne vrednosti, sme minister za pravosodje, ko je zaslísal posvetovalni odbor, odobriti, da se izlicitirana cena položi v obroke; toda dati se mora stvarna, zanesljiva garancija, ki se mora še razglasiti v prodajnih pogojih.

VII. Fond likvidirane imovine neprijateljskih podanikov.

Člen 92.

Minister za pravosodje ustanovi fond likvidirane imovine neprijateljskih podanikov, v katerega se bodo vlagali vsi izkupički za imovino neprijateljskih podanikov, zapadle varščine, nadalje dohodki iz sekvestriranih objektov.

Minister za pravosodje ustanovi ta fond pri upravi fondov.

Člen 93.

Denar, dobljen od teh prodaj in zapadlih varščin kakor tudi od prihodkov iz sekvestriranih objektov, pošilja uprava fondov najpozneje v treh dneh, ko ga prejme, za fond likvidirane neprijateljske imovine, ki ga upravlja minister za pravosodje.

Člen 94.

Izdatki iz tega fonda so dopustni samo po nalogih ministra za pravosodje; brez njegovega dovolila se imovina tega fonda ne sme ne angažirati ne izdajati.

Iz tega fonda se izvršujejo vsi izdatki za upravo, nadzor, oskrbovanje, likvidacijo, transport sekvestra ali likvidirane imovine; iz njega se poravnava tudi vsi drugi stroški in vse nagrade, ki jih navaja uredba, potem drugi izdatki za hitro in primerno izvršitev uredbi o imovini neprijateljskih podanikov.

Člen 95.

Kar ostane preko teh izdatkov, se uporablja po določenih mirovnihih pogodb.

VIII. Komisija za likvidacijo neprijateljske imovine.

Člen 96.

O vseh spornih vprašanjih glede neprijateljske imovine, zlasti glede odprave državnega sekvestra, razpravlja komisija za likvidacijo neprijateljske imovine, sestavljena iz petih članov, ki jih imenuje minister za pravosodje izmed članov državnega sveta, v prvi vrsti pravnikov in sodnikov kasacijskega sodišča, določevaje jim obenem štiri namestnike iz teh uradov.

Člen 97.

Najstarejši član je predsednik komisije; drugi pa spadajo vanjo po činovni vrsti.

Člen 98.

Poslovanje komisije in drugo potrebno osebje imenuje minister za pravosodje po izkazani potrebi.

Člen 99.

Komisija posluje pri ministrstvu za pravosodje.

Člen 100.

Predsednik komisije sklicuje seje, vodi razprave v njih ter jih zaključuje. Skrbi za porazdeljevanje poslov, za točno in hitro izdelovanje odločb ter ukrepa, česar je treba, da se posli opravljajo pravilno in pravočasno.

Člen 101.

Če je kateri izmed članov zadržan priti na odločeno sejo komisije, mora o tem pravočasno obvestiti predsednika, da ta o pravem času pokliče njegovega namestnika.

Če je predsednik odsoten ali iz kakršnihkoli razlogov zadržan, da bi opravljal svojo službo, ga nadomešča najstarejši član komisije; če pa je zadržan kateri izmed članov, ga nadomešča namestnik iz dotičnega urada po vrsti imenovanja.

Preden pride predmet na razpravo te komisije, je treba zaslišati obrazložen govor zastopnika državnih interesov.

Člen 102.

Odklonitev predsednika komisije in njenih članov, in sicer največ treh, se sme zahtevati samo pred razpravo, in sicer edino iz razloga, ako so v bližnjem sorodstvu z zahtevnikom ali z lastnikom imovine ali če jim je osebno do tega, kako se izide razprava.

O odklonitvi sklepa komisija, izključivši vse one, katerih odklonitev se zahteva, ko jih je prej zaslila o navedbah in dokazih za odklonitev.

Člen 103.

Komisija ni pri svojem poslovanju vezana na nobeno zakonite forme, razen na uredbo o imovini neprijateljskih podanikov in na določila tega pravilnika.

Člen 104.

Komisija odloča po mišljenju z večino glasov. Svoje mišljenje zajema iz dokazov, ki jih ji predlože prizadete stranke, iz celokupnih uradnih spisov in iz znanja stvari, ne da bi pozivala prizadete stranke.

Svoje odločbe na kratko utemeljuje ter jih priobčuje strankam pisмено po pošti.

Ločena mnenja se ne izpisujejo.

Člen 105.

Ako mora komisija zato, da si ustvari svoje mišljenje in da izda definitivno odločbo, uvesti dopolnilne poizvedbe, sme sama po enem ali po več svojih članih ali po drugih oblastvih izvršiti te poizvedbe; zlasti pa sme zaslišati izvestne strokovnjake, kadarkoli se ji vidi to potrebno.

Člen 106.

Vsi oni, ki smejo zahtevati odpravo državnega sekvestra, se morajo prijaviti v roku in tako, kakor je to določeno v členu 19. uredbe o imovini neprijateljskih podanikov.

V tej prijavi mora interesent označiti svoj točni naslov in, ako stanuje izven ozemlja naše kraljevine, imenovati koga, ki živi stalno v Beogradu, kjer uraduje ta komisija, in ki naj se mu vročajo odločbe. Če ga ne imenuje, se odločba razširja za 15 dni na določenem kraju in v poslopiju, kjer uraduje komisija.

Člen 107.

Dan, ko se prijava za odpravo sekvestra izroči pošti proti povratnemu receptu, se smatra za dan prejema pri ministrstvu za pravosodje.

IX. Posvetovalni odbor.

Člen 108.

Po členu 55. uredbe o neprijateljski imovini imenuje minister za pravosodje pri odseku za upravo imovine teh podanikov s predpisom posvetovalni odbor sedmih članov izmed pravnikov, kmetovalcev, obrtnikov, trgovcev, industrijecev in drugih oseb.

Člen 109.

Seje odbora določa minister ali šef odseka, a ministri navedbi ali pa predsednik odbora sam.

Člen 110.

Odbor je sklepčen, ako so navzočni predsednik in še vsaj štirje člani.

Odbor vodi zapisnik o delu v sejah ter odloča z večino glasov.

V zapisnik se vpisujejo odločbe odbora, in ločena mnenja, ako jih je kaj.

Člen 111.

Poleg dolžnosti, določene v členu 56. uredbe o neprijateljski imovini, oddaja posvetovalni odbor mnenja vselej in na zahtevo komisije za likvidacijo neprijateljske imovine, kadarkoli se tej zdi potrebno, da se obrne nanj.

Člen 112.

V vseh vprašanjih, ki se tičejo izvršitve uredbe o neprijateljski imovini in izpremembe tega pravilnika, ako bi se v njegovi uporabi pokazala potreba za to, sme posvetovalni odbor podajati tudi svoje predloge ministru za pravosodje.

X. Sklepna določila.

Člen 113.

Vsa določila, predpisana o postopanju z imovino neprijateljskih podanikov, se morajo izvrše-

vati točno; drugače so osebe, ukazne ali neukazne, ki se pregreše zoper naloženo dolžnost, odgovorne ministru za pravdo disciplinarno po zakonu o civilnih uradnikih.

Člen 114.

Disciplinarne krivde uradnikov in uslužbencev v postopanju z imovino neprijateljskih podanikov ne zastarajo.

Člen 115.

Za pričetek in konec zastaranja in prekinitev zastaranja vseh krivd iz uredbe o imovini neprijateljskih podanikov veljajo določila splošnega kazenskega zakonika.

Člen 116.

Vse imovine, pravice in interese neprijateljskih podanikov, brez razlike upravlja in nadzira minister za pravosodje; le-ta tudi odloča, kako je postopati z njimi.

Člen 117.

Ako bi v postopanju z imovino neprijateljskih podanikov nastalo vprašanje, ki ga ne omenja zakon, uredba in pravilnik o postopanju z imovino neprijateljskih podanikov, razpravlja o njem minister za pravosodje, ko je zaslišal tudi mnenje posvetovalnega odbora, ako je treba.

Člen 118.

Minister za pravosodje po svojem preudarku določa nagrade po uporabljenem trudu, času, prebitem pri delu, pokazanih uspehih: državnim komisarjem, varijom, oskrbnikom, članom uprave, članom komisije za likvidacijo neprijateljske imovine, članom posvetovalnega odbora in vsem drugim osebam, ki jih uporablja za delo po uredbi o neprijateljski imovini, vse pa v breme sekvestrirane imovine ali na račun splošnih stroškov sekvestrirane imovine.

Ukaznim uradnikom sme po uporabljenem trudu, uspehih in izven pisarniškega dela dajati nagrado.

Člen 119.

Vse odločbe ministra za pravosodje, izdane o prijavi, popisu, ocenitvi, postavitvi in odpravi sekvestra, prodaji in likvidaciji imovine neprijateljskih držav po tem pravilniku so izvršne.

Člen 120.

Določila zakona o postopanju z imovino podanikov držav, ki so v neprijateljstvu s Srbijo, z dne 17. avgusta 1915., razširjenega na vse naše kraljevstvo dne 5. februarja 1919., veljajo nadalje, kolikor niso izpremenjena z uredbi o imovini neprijateljskih podanikov z dne 21. junija 1920., natisnjeno v 149. številki „Službenih Novin kraljevstva Srba, Hrvata i Slovenaca“ z dne 10. julija 1920.

Člen 121.

S tem pravilnikom se izpreminja pravilnik z dne 19. avgusta 1915.

V Beogradu, dne 26. julija 1920.

Minister za pravosodje:

M. N. Trifković s. r.

325.

Določanje dnevne proizvodne zmoglosti žgalnih priprav.

Po naredbi ministrstva za finance (generalne direkcije posrednih davkov) z dne 20. avgusta 1920., št. 7963, je sprejel ekonomsko-finančni komitet v seji dne 15. avgusta 1920. na predlog gospoda ministra za finance to-le odločbo:

Na podstavi pooblastil v zakonu z dne 27. januarja 1914., člen I. D, ki velja za Slovenijo in Dalmacijo (drž. zak. št. 11), v zakonu z dne 28. septembra 1912., § 12., ki velja za Bosno in Hercegovino (zbirka zakonov in naredb št. 83), in v zakonskem členu XIV. iz leta 1911., § 8., ki velja za Hrvatsko, Slavonijo in Vojvodino, predpisuje minister za finance po odobritvi ministrskega sveta to-le:

§ 38. zakona o davku na žganje iz leta 1899., ki velja v Sloveniji, Dalmaciji, Bosni in Hercegovini, in § 36. zakonskega člena XX. iz leta 1899., ki velja v Hrvatski, Slavoniji in Vojvodini, se glasita odslej tako-le:

„Pri žgalnih pripravah, na katerih se predeluje češpljeva drozga, vino, vinsko drozje, vinski ali sadni mošt, medica, grozdje kakor tudi drugo sadje (sadeži), se določa dnevna proizvod-

na zmoglost teh priprav, to je količina drozge, ki se more prekuhati dnevno — dan računjen 24 urami — vstevši polnitve beline (plaviša, nange, sirotke) na ta-le način:

I. Pri žgalnih pripravah, ki nimajo drugih sestavnih delov kakor en kotel z neposrednim polnjenjem, mešalnik, kapo, hladilnik, hladilni rokave ali hladilne cevi in spojne cevi med kapo in hladilnikom in pri katerih največja širina žgalnega kotla ne preseza njegove enoinpolkratne izračunjene višine:

- a) ako nima kotel večje prostornine nego 80 litrov, s sedmimi polnitvami in
- b) ako ima kotel večjo prostornino nego 80 litrov, a ne večje nego 550 litrov, s šestimi polnitvami kotla.

II. Ako so žgalne priprave, opisane pod točko I., opremljene še z ogrevalnikom drozge ali rektifikatorjem ali deflegmatorjem, se mora za vsak tak sestavni del pristeti še po ena nadaljnja polnitev.

III. Ako preseza največja širina kotla pri žgalnih pripravah, ki so opisane pod točko I., njegovo enoinpolkratno izračunjeno višino, se mora istotako za vsako nadaljnjo pričetno ali polno polovico višine žgalnega kotla, za katero preseza največja širina kotla njegovo izračunjeno višino, pristeti po ena nadaljnja polnitev.

Pri prekuhavanju vinskih tropin se jemlje vedno po ena polnitev manj, nego bi se morala jemati po točkah I., II. in III.

Polnitev se računi z 90 (devetdeset) % prostornine žgalnega kotla, pri čemer se vpoštevata tudi njegov vrat. Ako bi se v litrih izražena dnevna proizvodna zmoglost ne mogla razdeliti z deset brez ostanka, se mora zaokrožiti navzdol tako, da je razdelna z 10.

Največja širina žgalnega kotla se ugotovi po neposrednem merjenju z mersko palico. Pri tem merjenju se drobec enega centimetra ne jemljejo v poštev.

Višina žgalnega kotla se mora izračunati iz prostornine žgalnega kotla, ki se je ugotovila z vlivanjem vode, in iz površine njegovega največjega horizontalnega preseka tako-le: Prostornina žgalnega kotla znaša 345 litrov, a njegov največji horizontalni premer znaša 84 centimetrov. Po tem se mora najprej izračunati površina največjega horizontalnega preseka po formuli: polumer (42), pomnožen s samim seboj in z Ludolfovim številom 3.1416. Tako dobimo površino največjega horizontalnega preseka 5542 cm². Višina pa se ugotovi tako, da se prostornina žgalnega kotla (345) pomnoži s številom 1000, a zmnožek se razdeli s površino največjega horizontalnega preseka (5542), to je $345 \times 1000 = 345.000$; $345.000 : 5542 = 62.2$ cm ali zaokroženo 62 cm. To je idealna ali izračunjena višina kotla.

Dnevno proizvodno zmoglost žgalnih priprav, ki imajo razen sestavnih delov, navedenih pod I. in II., še druge sestavne dele, bo določalo ministrstvo za finance (generalna direkcija posrednih davkov) samo.

Žgalne priprave, katerih kotel ima večjo prostornino nego 550 litrov, morajo biti opremljene s kontrolno-merskim aparatom ali zbiralnikom ter uživajo 15odstoten popust, a če so združne, uživajo 20odstoten popust, v kolikor predelujejo samo snovi, ki so navedene v prvem odstavku tega paragrafa.

Ta naredba stopi v veljavo v Bosni in Hercegovini z dnem, ko se priobči v „Službenih Novinah kraljevstva Srba, Hrvata i Slovenaca“, v ostalih pokrajinah pa dne 1. septembra 1920.

Delegacija ministrstva financ za Slovenijo in Istro v Ljubljani,

dne 28. avgusta 1920.; št. B III 18/104 ex 1920.

Razglasi osrednje vlade.

Št. I br. 6916.

Razpis.

Ministrstvo za socialno politiko snuje v Novem Sadu invalidski oddelek za Banat, Bačko in Baranjo ter razpisuje zaradi tega natečaj za ta-le uradniška mesta:

za upravnika-šefa oddelka z letno plačo 7200 K;

za zdravnika z letno plačo 6000 K;

za dva tajnika z letno plačo eden po 5400 K in eden po 4000 K;

za štiri računske uradnike z letno plačo dva po 4000 K in dva po 3200 K;

za pisarniškega ravnatelja z letno plačo 2600 kron.

Vsi ti uradniki so ukazni (pragmatični).

Izmed neukaznega osebja potrebuje ministrstvo 10 oficiantov, in sicer:

4 z 2000 K letne plače, 4 z 1800 K in 2 s 1600 K letne plače,

3 sluge z 900 K letne plače in

15 pisarniških pomočnikov po 20 K dnevno.

Ukaznemu in neukaznemu osebju pripadajo tudi vse one pristojbine, ki jih prejemajo ostali državni uradniki.

Prednost gre kompetentom, ki imajo znanje in prakso v poslih glede izplačevanja invalidskih in vdovskih pokojnin po zakonih in predpisih bivše avstro-ogrške monarhije.

Vsi kompetenti naj predložijo svoje prošnje, opremljene z izpričevali in kvalifikacijami o dosedanjem službovanju, „invalidskemu oddelku ministrstva za socialno politiko v Beogradu, Pozorišna ulica št. 15“, najpozneje do dne 10. septembra 1920.

V Beogradu, dne 21. avgusta 1920.

Ministrstvo za socialno politiko,
oddelek za invalide.

Razglasi deželne vlade za Slovenijo.

Št. 3495.

Imenovanje okrajnih šolskih nadzornikov na bivšem Kranjskem.

Začasne okrajne šolske nadzornike na bivšem Kranjskem so bili po podpisnem poverjeništvu imenovani:

1.) za črnomaljski okraj: Matko Kantè, okrajni šolski nadzornik za ljubljansko okolico;
2.) za novomeški okraj: Janko Grad, okrajni šolski nadzornik v novomeškem in kočevskem okraju;

3.) za krški okraj: Ludovik Stiasny, okrajni šolski nadzornik za krški in litijski okraj;

4.) za kočevski okraj: Josip Novak, okrajni šolski nadzornik v Kočevju;

5.) za litijski okraj: Karel Rostohar, nadučitelj v Cerkljah;

6.) za kranjski okraj: Fortunat Lužar, nadučitelj v Izlakah pri Zagorju, pridoljen v službovanje višjemu šolskemu svetu;

7.) za radovljški okraj: Karel Simon, okrajni šolski nadzornik v Kranju;

8.) za kamniški okraj: Janko Polak, nadučitelj v Št. Vidu pri Stični;

9.) za ljubljansko okolico: Avgust Pirc, učitelj v Ljubljani;

10.) za ljubljansko mesto: Maks Hočovar, strokovni učitelj v Krškem.

V Ljubljani, dne 27. avgusta 1920.

Deželna vlada za Slovenijo.

Poverjeništvu za uk in bogočastje.

Poverjenik: dr. Vorstovšek s. r.

Št. 7372/pr. 1920.

Razpust društva.

Društvo „Freiwillige Feuerwehr“ v Ljutomeru je v zmislu § 24. zakona z dne 15. novembra 1867., drž. zak. št. 135, razpuščeno.

V Ljubljani, dne 22. avgusta 1920.

Predsedstvo poverjeništvu za notranje zadeve.

Za poverjenika za notranje zadeve:

Kremenšek s. r.

Razglasi delegacije ministrstva financ za Slovenijo in Istro v Ljubljani.

Št. A I 1496 ex 1920.

3—1

Razpis službe.

Pri delegaciji ministrstva financ v Ljubljani se je na novo sistemiziralo mesto pregledo-

valca poslovnih (trgovskih, industrijskih itd.) in gospodarskih knjig s prejemi VIII., eventualno VII. ali prve stopnje VI. činovnega razreda državnih uradnikov.

V poštev prihajajo le prosilci, ki imajo primerno teoretično in praktično izobrazbo ter so popolnoma izurjeni v različnih vrstah knjigovodstva, potem v poslovanju trgovskih, industrijskih in bančnih, posebno pa veletrgovskih in veleindustrijskih podjetij.

Zavisno bo od usposobljenosti prosilčeve, ali bo takej sprejet za pragmatičnega ali pa začasno le za pogodbenega uradnika. Natančnejša določila pogodbe so pridržana dogovoru.

Prosilci naj vložijo svojeručno pisane, pravilno kolkovane in opremljene prošnje pri predsedstvu podpisane delegacije najkasneje do dne

20. septembra 1920.,

in sicer, ako so že v državni službi, po službeni poti.

Prošnjam je priložiti — v izvorniku ali v po-
verjenem prepisu —:

- 1.) krstni (rojstni) list;
- 2.) potrdilo o državljanstvu in domovinstvu;
- 3.) kratak življenjski popis;
- 4.) vsa študijska in usposobljenostna izpričevala;
- 5.) dokazila o dosedanjem službovanju in o dosedanji praksi;
- 6.) dokazila o jezikovnem znanju; prosilci, vešči srbohrvaškemu jeziku, imajo prednost.

Kdor še ni v državni službi, naj pridene:

- 7.) npravnostno izpričevalo, potrjeno po pristojnem političnem oblastvu;
- 8.) uradno zdravniško izpričevalo o telesni sposobnosti za službo.

Prosilci naj se, če mogoče, osebno predstavijo v strokovnem oddelku I. delegacije, kjer dobe podrobnejša pojasnila.

Predsedstvo delegacije ministrstva financ za Slovenijo in Istro v Ljubljani,

dne 27. avgusta 1920.

Izpremembe v osebju.

Mihael Schwarz, davčni upravitelj pri davčnem uradu v Slovenski Bistrici, je premeščen k davčnemu uradu v Mariboru.

Franjo Sajovec, davčni praktikant pri davčnem uradu v Velikih Laščah, je premeščen k davčnemu uradu v Celju. Njegova prvotno odrejena premostitev k davčnemu uradu v Marenbergu je razveljavljena.

Za delegata: Spindler s. r.

Razglasi vojaških oblastev.

Tiralice.

1292

Pri podpisani komandi teče preiskava:

1.) zoper redova Maksa Mavriča, rojenega leta 1895. v Bočnu, zaradi sleparstva, falzificiranja uradnih listov;

2.) zoper redova Mihaela Kozolata, rojenega leta 1897. v Brezju, brežiški okraj;

3.) zoper redova Franca Flisa, rojenega leta 1898. pri Sv. Lenartu pri Celju;

4.) zoper redova Ivana Rihterja, rojenega leta 1899. v Podvolovleku, celjski okraj, ki je brez dovolitve odšel iz vojašnice (bržkohe v Nemško Avstrijo).

Imenovani redovi naj se izslede ter oddajo v zapore podpisane komande.

Polkovna okrožna komanda v Celju,

dne 27. avgusta 1920.

Razglasi drugih uradov in oblastev.

A 11/20—8.

1289 3—2

Poklic neznanih dedičev.

Franc Sikošek, občinski ubožec v Križah, je dne 26. novembra 1918. umrl, ne da bi bil zapustil poslednjo voljo.

Sodišču ni znano, ali je kaj dedičev. Za skrbnika zapuščini se postavlja gospod dr. Josip Barle, notar v Kozjem.

Kdor hoče kaj zapuščine zahtevati zase, mora to tekom enega leta od danes dalje naznaniti sodišču ter izkazati svojo dedinsko pravico. Po preteku tega roka se izroči zapuščina, kolikor izkažejo dediči svoje pravice, le-tim, kolikor bi se pa to ne zgodilo, pripade zapuščina državi.

Okrajno sodišče v Kozjem,

dne 4. avgusta 1920.

Razglas.

1261

Vpisali sta se danes v register firmi:

Firm. 1224, Rg A III 73/1,

Ante Grom

s sedežem v Ljubljani,
obratni pr dmet: carinska agentura,
imetnik: Ante Grom, carinski revident v p. v Ljubljani.

Firm. 1359, Rg A III 74/1.

Jos. Stopar

s sedežem v Ljubljani,
obratni predmet: trgovina z manufakturnim blagom,
imetnik: Josip Stopar, trgovec v Ljubljani.

Deželno kot trgovinsko sodišče v Ljubljani,

oddelek III.,

dne 16. avgusta 1920.

Razne objave.

Vabilo na 48. redni občni zbor

„Kreditnega društva Mariborske eskomptne banke“

(Kreditverein der Marburger Escomptebank),

ki bo dne 4. septembra 1920. ob enajstih v prostorih Mariborske eskomptne banke v Mariboru, Aleksandrova cesta št. 11.

Dnevni red:

- 1.) Poročilo odbora o društvenem poslovanju leta 1919.
- 2.) Poročilo računskih pregledovalcev. 1317
- 3.) Volitev odbora.
- 4.) Volitev dveh računskih pregledovalcev in enega namestnika za leto 1920.

V Mariboru, dne 30. avgusta 1920.

Odbor „Kreditnega društva
Mariborske eskomptne banke“.

1304 Vabilo na XXX. občni zbor

„Rimetske posojilnice ljubljanske okolice“,

registrovane zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani,

ki bo dne 16. septembra 1920. ob petnajstih (ob treh popoldne) v posojilnični pisarni v Ljubljani, Dunajska cesta št. 18.

Dnevni red:

- 1.) Nagovor predsednikov.
- 2.) Poročilo ravnateljstva.
- 3.) Poročilo nadzorništva.
- 4.) Odobritev letnega računa.
- 5.) Razdelitev čistega dobička.
- 6.) Volitev predsednika, podpredsednika in treh članov načelnštva.
- 7.) Volitev treh članov nadzorništva.
- 8.) Predlogi zadržnikov.

V Ljubljani, dne 30. avgusta 1920.

Načelnštvo.

Št. 2034/III.

1315

Razglas.

Vsled nastalih finančnih težkoč uvaja južna železnica sporazumno s komisariatom ministrstva saobračaja izza dne 15. decembra 1920. pri predaji brzovozne in tovarne robe v prometu z v emi postajami jugoslovanskih državnih železnic frankaturno obveznost in tudi ne dopušča, da bi bile te pošiljke obremenjene s predujmi in povzetji

Obratno ravnateljstvo južne železnice
v Ljubljani,

dne 31. avgusta 1920.